Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

Noi, autorii prezentei lucrări, nu în egală măsură dar în perfectă concordanță, propovăduim curentul paradoxist în literatură și artă, fără a ne erija în descoperitorii paradoxismului, fiindcă n-am putea pretinde acest lucru dat fiind că paradoxismul a apărut încă din timpul genezei biblice: Dacă Edenul se vrea locul în care „nu este durere și nici întristare", ce caută șarpele în această grădină a fericirii? Nu este un paradox?

ISBN: 978-973-7743-42-8

Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

PERORÁRI PARADOXISTE

Editura OFFSETCOLOR Rm.Vâlcea

Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

PERORĂRI PARADOXISTE

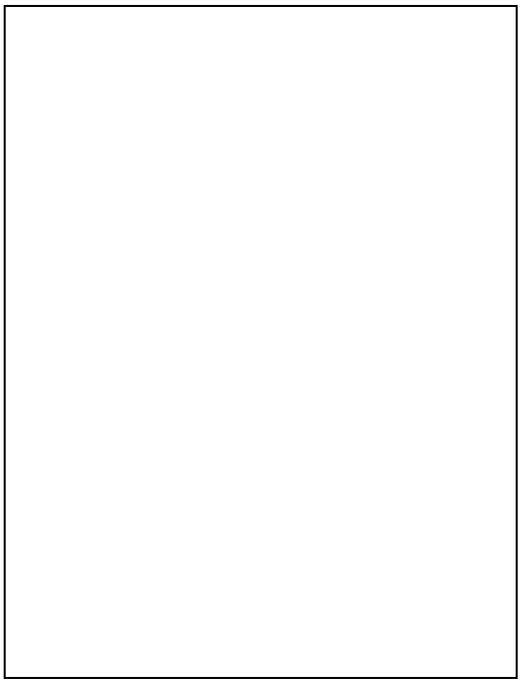

Editura
OFFSETCOLOR Rm.Vâlcea

Tehnoredactarea
Dan SÎRBU

Imaginea de artă pe copertă
F. Smarandache
…….

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Perorări paradoxiste / Gheorghe Niculescu, Florentin Smarandache. - Râmnicu-Vâlcea : Offsetcolor, 2007

ISBN (10) 973-7743-42-3 ;
ISBN (13) 978-973-7743-42-8

© Toate drepturile aparțin autorilor

Tipar executat la Tipografia **OFFSETCOLOR**
Rm.Vâlcea, Calea lui Traian, nr. 47, tel./fax: 0250 732522
e-mail: offset_color@yahoo.com

★

Această carte, total paradoxistă – în mod paradoxal – nu este 100% paradoxistă.

★

Noi, autorii prezentei lucrări, nu în egală măsură dar în perfectă concordanță, propovăduim curentul paradoxist în literatură şi artă, fără a ne erija în descoperitorii paradoxismului, fiindcă n-am putea pretinde acest lucru dat fiind că paradoxismul a apărut încă din timpul genezei biblice: Dacă Edenul se vrea locul în care „nu este durere şi nici întristare”, ce caută şarpele în această grădină a fericirii? Nu este un paradox?

Dacă nu de la geneză, încă din antichitate şi până-n zilele noastre, oamenii au folosit şi vor folosi paradoxisme:

Suetoniu: „Festina lente” (Grăbeşte-te încet);

Tartulian: „Credo quia absurdum est” (Cred, fiindcă este absurd);

Socrate: „Oida me uden eidenai” (Ştiu că nu ştiu nimic);

Pascal: „Universul este un cerc al cărui centru este pretutindeni şi a cărei circumferință nu este nicăieri”;

Zarhathustra: „Plecați de vreți să mă urmați”;

Simone Weil: „Cel mai teribil paradox al libertății creştine este că a fi ales de Dumnezeu înseamnă a fi părăsit de El”;
Huxlei: „Suntem pedepsiți fiindcă am fost pedepsiți”;
Heidegger: „Orice om este întotdeauna infinit decât ceea ce ar fi dacă ar fi numai ce este”;
Gauguin: „A picta vise şi a căuta absolutul. Obiectele sunt numai idei simplificate”;
Maria Antoinetta: „Suntem pedepsiți pentru nenorocirile noastre”;
Luca: „Cred Doamne, ajută necredinței mele”;
Evanghelia: „Celui ce are, i se va mai da iar celui ce n-are, i se va lua şi ceea ce are”;
Marcel Proust: „Fericirea este o eroare”;
Marlux: „Întotdeauna oamenii au cerut artei prezența a ceva ce nu este ceea ce ei pot realiza”;
Marcel Jouhandeau: „Doamne, m-ai dăruit pe mine însumi mie ceea ce înseamnă că pot dispune de mine, pe veci, chiar împotriva Ta”;
Nicu Steinhardt: „Menirea vieții este de a te duce la cel mai înalt grad de scârbire a vieții”;
Păstorel Teodoreanu: „N-am venit că am venit, am venit că n-am venit”;

Paradoxisme a folosit şi scriitorul englez, Gilbert Keith Chresterton şi încă mulți, mulți, alții pe care nu ne propunem să-i enumerăm aici, fiindcă am plictisi.

Folclorul românesc cât şi folclorul altor popoare, ambundă de paradoxisme, pe care le-am mai amintit şi-n alte lucrări.

Noi ne oprim aici cu exemplele de paradoxişti şi paradoxisme, pentru a vă lăsa timp să vă delectați cu paradoxismele create de noi şi oferite dumneavoastră, în prezenta carte.

Autorii

PANSEURI
PARADOXISTE

- A făcut cel mai important pas, lipsit de importanță.
- Timpul probabil, este reprobabil.
- A votat împotriva abținerii.
- S-a potrivit intr-un moment nepotrivit.
- Au acelaşi stil, diferit.
- Doctorul, era erudit în incultura sa.
- A făcut tot ce era imposibil de făcut.
- Era de o profunzime interioară extremă.
- Au fost chemați toti nechemații.
- Sunt în stare sa impoziteze si lipsurile de venituri impozabile.
- Materia, este divină iar Divinitatea, este imaterială.
- Are cea mai valoroasă nonvaloare.
- Ce-i al lui, e pus deoparte, în sacul altuia.
- Şi duşmanii sunt buni la ceva, în lipsa de altceva.
- Sacrificații, nu vor fi sacrificați.
- Ruinile antice, au fost dărâmate, încă din antichitate.
- Se sistematizează în mod sistematic.
- Protestul împotriva morții, a fost omorât din faşă.
- Femeia trebuie să aibă tot ce-i trebuie… unui bărbat.
- Datoria lui era să-şi facă datoria.
- Nimeni nu a presimțit că o sa am o presimțire.

- Despre cel frumos, avea numai păreri urâte.
- Am uitat ce trebuie să uit.
- Când nu mai este bună, o întorc pe partea cealaltă, zise turcul.
- Ma faci sa râd îmbrăcat, în costumul lui Adam.
- A fost anchetat şi anchetatorul.
- Orice explicație, are o explicație.
- Era restaurator de antichități moderne.
- Urmaşii, n-au lăsat nici o urmă.
- Orice om perfect, este perfectibil.
- Dezertorii, au devenit eroi postmortem, înainte de deces.
- La stâna, s-a mai intors doar oaia cea ratacită.
- Sluga avocatului, avea vocație de avocat.
- A recunoscut în fața adunării, că nu ştie scăderea.
- Au avut parte de o marginalizare centralizată.
- Moartea, a fost imortalizată ca o femeie cu o coasă, pe o peliculă de celuloid, într-o celulă.
- Şi-a cerut permisiunea să-şi poată permite.
- Avea o sănătate de fier mort.
- Oncologul, era născut în zodia cancerului.
- Fiind născut in Capricorn, a devenit căprar.
- Avea o inteligență neieşită din comun.
- Un stimat domn, umbla cu o nestemată doamnă.
- Cei uitați, nu uită ca au fost uitati.

- Îşi exercita profesia de profesor, la o şcoală profesională.
- După ce şi-a dat cuvântul, a rămas mut.
- Copilul, a spus prima minciună, când i-a zis tata.
- Dezordinea se naşte din ordine, frica din curaj şi slăbiciunea, din putere.
- Unul a mâncat o placintă, iar celalalt, o trântă.
- Am senzația că nu ai nici o senzație.
- Cei doi, s-au bătut între ei până ce l-au omorât pe al treilea.
- Pe peşte, gura îl ucide.
- Reformatorii săraci şi idealiştii săraci, sunt la fel de periculoşi.
- Şi-n țara promisiunilor, se poate muri de foame.
- Vorbeste puțin, gândeste mult şi scrie bine.
- Sunt şi înfrângeri necesare.
- Nu testa adâncimea apei cu ambele picioare.
- Cel mai mare duşman pe care nu-l cunoşti, eşti chiar tu.
- Dacă-l consideri egalul tău, el te va considera subaltern.
- În public, închide gura şi deschide ochii.
- Cioara care se crede pelican, moare înecată.
- Informeaza-te de la cei informați.
- Ca să salvezi cetatea, trebuie să lupți în afara ei.
- Centrează-ți excentricitatea.
- Fii nonconformist, conform cu realitatea.

- Distruge-ți posibilitățile de autodistrugere.
- Nu face convenții neconvenționale.
- Extirpați inspirațiile expirate.
- Spune ce vrei, dar în tacere.
- Fii spectator jucător, nu jucător spectator.
- A avut norocul să fie ghinionist.
- Nu te lăsa manipulat prin automanipulare.
- Nu pune bază pe baza de date nedatată.
- Caută să influențezi doar oamenii influienți.
- Foloseste-ți economiile în mod economic.
- Nu trebuie să faci ce nu trebuie făcut.
- Țipă, dar în interiorul tău. În exterior, şopteşte.
- Dacă mergi invers, ține-o aşa; tot înainte!
- Nu cauta să termini ceva ce n-ai început.
- Era rece ca apa din Someşul Cald.
- Cu respect, vă raportez că nu sunteți respectat.
- Atâta timp cât sunt cu mine, nu mă simt singur.
- A durat o eternitate efemeră.
- Sala de gală, era goală.
- A făcut o confuzie inconfundabilă.
- Descrierile lui, aveau o frumusețe de nedescris.
- Motorul, funcționa în doi timpi şi trei mişcări de du-te vino.
- S-au întâlnit luna trecută, acum un an, pe la şase si ceva.
- Conservatorii moderni, sunt foarte liberali.
- Purta un baston cu ochelari, pentru nevăzători.
- S-a prefăcut că se preface.

- Treci peste înfrângerile care au trecut peste tine.
- Nu fă greşeala să-ți ierți greşelile.
- Nevasta este gâtul care suceşte capul capului de familie.
- Avea mulți duşmani devotați.
- Nu a pretins nici un fel de pretenții.
- Avea o incultură generală, de invidiat.
- Era un mare om de anticultură.
- Spatele clădirii, a suferit o schimbare la față.
- Cu o mână lua şi cu alta primea.
- Mă îndoiesc de faptul că el se poate îndoi.
- I s-a făcut observația că nu ştie să observe.
- Parodia parodii, într-o măsură incomensurabilă.
- Nu-mi dau viața pentru el, nici mort.
- Autoritățile au protestat împotriva protestatarilor, cu gloanțe de cauciuc sintetic şi tunuri de apă rece.
- Este exclusă excluderea sa din partid.
- Executorul, a executat o execuție silită, silit fiind de împrejurările din jurul său.
- Este cu doi ani mai mic decât mine şi cu şapte clase mai prost.
- Şi-a rupt pantalonii în coate şi mănuşile în călcâie.
- Au fost autorizați să lucreze fără autorizație.
- Mi-a promis că nu se va ține de promisiune.
- Era nedrept de drept.
- Au ieşit prin intrarea principală.

- Era imun la sănătate.
- Sunt lucruri care mă lasă atât de rece încât mint de îngheață apele.
- În Iad, se lucrează în draci.
- S-au împăcat cu gândul că nu se pot împăca.
- Sunt impresionat că te pot impresiona.
- Ia partea plină a înfrângerii.
- Duşmanii care astăzi te laudă, mâine te vor învinge.
- E aceeaşi Mă(gă)rie, cu altă păl(m)ărie.
- Intră înăuntru personajului şi-l arată pe dinafară.
- Uimeşte-ți profesorul care te-a uimit.
- Fă excepții numai în mod excepțional.
- Răspunsul tău, mi-a pus o mie de întrebări.
- Ochii care nu se văd, se uită ca vițelul la poartă nouă.
- Un participant la Olimpiada de matematică, a luat premiu pentru caligrafie.
- Mă pregătesc să-l iau pe nepregătite.
- Nici nu se aştepta să fie aşteptat.
- A băut în sănătatea sa, până a dat în boală.
- Eroilor, li s-a înălțat un monument monumental.
- Aici se practica cultul personalității inculte.
- Îi scotea vorbele din gură, cu cleştele şi dinții cu pumnul.

- Văzându-se încercuit, a început să dea din colț în colț.
- Avea un picior în groapă şi unul în ghips.
- A bătut de trei ori în uşă şi i s-a deschis doar o singură dată.
- A mâncat plăcintă cu brânză, de la oaia neagră a turmei.
- Vă rog să mă iertați că nu vă pot ierta.
- Un roman scris doar într-o noapte, durează doar o singură zi.
- Fiindcă îi plăcea să fie ținut la curent, i s-a oferit scaunul electric.
- După ce a luat cuvântul, şi-a auzit numai vorbe.
- Vedea foarte bine, fiind din Roşiorii de Vede.
- Mă bucur mult că am reuşit să te bucur puțin.
- Odată pe an, se întâlneau din două în două săptămâni, pe lună.
- Ea, a călcat pe bec, o singură dată, iar el, a călcat pe bec de 60 de watti.
- Este, cel puțin, mult prea devreme.
- Auzind că fata are un bogat bagaj de cunoştințe, a luat-o de nevastă, crezând că are dotă.
- Era în aşteptarea unei veşti neaşteptate.
- Jumătatea lui, era pe de-a-ntregul, a altuia.
- S-au inventat termeni care nu există.
- Ferească-ne Dumnezeu de competența incompetentului.

- Arheologii, au găsit un ciob care râdea de o oală pe care ei nu o găseau.
- Viața ar fi perfectă, dacă n-ar fi mortală.
- Fiindcă freca menta, se credea grădinar.
- Ea, stătea în turnul de fildeş, iar el, în Turnu Severin.
- Mă deranjează faptul că sunt deranjat.
- Avea o imaginație inimaginabilă.
- Speranța este o albină care face miere teoretică.
- A avut şansa să dea peste neşansă.
- Dacă nu găseşti nimic de furat, poți deveni foarte cinstit.
- Nu pot suporta oamenii insuportabili.
- Cel mai scurt drum între două puncte, este drumul practicabil.
- Ca să omori un țânțar, depui mai mult efort decât este necesar.
- Avea proprietatea de a nu suporta proprietățile.
- Eu îmi scot ochelarii, iar ea îmi scoate ochii.
- M-am plictisit de atâta plictiseală.
- Sunt cel mai agnostic gnostic.
- O făcea mereu lată, cât era ziua de lungă.
- O făcea pe neputinciosul, cât putea.
- El o făcea pe prostul iar ea, o făcea pe bani.
- Dacă vrei să scapi de prieteni, intră cu ei în afaceri.
- Unul a rămas corijent la viață, deşi voia să rămână repetent.

- Analfabetul, nu poate avea duşmani de clasă.
- E destul de incomod să fii incomod.
- Peste el, a dat un mare noroc iar, peste mine, a dat un chior.
- Alpinistul, vrea să ajungă în vârful muntelui, dar nu vrea să locuiască acolo.
- I-am declarat că o iubesc, fără cuvinte.
- S-au întors, să aibă de unde se întoarce.
- Nevasta şi-a luat amant, amantul şi-a luat nasul la purtare, iar el, şi-a luat lumea-n cap.
- Fiindcă nu făceau față numai cu o pompă, cei de la irigații, au mai făcut rost încă de două pompe…funebre.
- Toți ştiu care este cel mai scurt drum între două puncte, dar între două virgule?
- Chestiunea era abracadabrantă, deşi părea hocuspocusantă.
- Nicovala, deşi stă neclintită, a rupt multe cozi de ciocan.
- Am o boală trecătoare. Trece pe la mine, în fiecare zi.
- Atletul, a câştigat lupta, luând-o la fugă.
- Ei ne-au băgat în U.E., iar noi, i-am băgat în mă-sa.
- A fost amendat fiindcă a tulburat neliniştea publică.
- Eu, ca toamnă, cred în vară, iar ca vară, cred în tine.

- N-am idee de unde mi-a venit o idee.
- Platon, cu metempsihoza lui şi eu cu psihoza mea.
- Deşi nu aveau nimic în comun, se întâlneau la baia comunală.
- Ca să nu-i iasă vorbe, s-a ținut de cuvânt.
- Unii sunt PROşti, iar alții, contra.
- Unii, cu răbdarea, trec marea, iar alții, cu vaporul.
- L-a părăsit pe Dumnezeu şi şi-a luat o nevastă dată dracului.
- Marfa, face toți banii, deşi am dat pe ea mai mult decât face.
- Copilul, după ce a învățat să vorbească, trebuie învățat să tacă.
- Ia-i ceva duşmanului, pentru a avea ce să-i restitui, pentru a vă putea împăca.
- Avea cea mai mare casă, cu acoperişul cel mai rău.
- Înainte de a-mi începe discursul, vreau să vă spun ceva interesant: Discursul, nu este interesant.
- Nu sunt de acord să cădem de acord cu dezacordurile gramaticale.
- A luptat în două războaie şi a fost ucis numai într-unul.
- La noi, ploua în averse iar la ei, în reverse.
- Am întâlnit un paranormal, anormal de normal.

- El nu ştia ce să-mi deie iar eu, nu ştiam ce să-i cer.
- N-am avut nimic, dar s-a terminat.
- Era atât de chel încât nu avea păr nici măcar în ciorbă.
- Sunt incredibil de credibili.
- Dacă vă lipseşte ceva, veniți la mine, că eu am lipsuri în plus.
- Ungurii din America, învață engleza în limba maternă.
- Oamenii muncitori, caută cheia succesului iar şmecherii, caută speraclul.
- În franceză, numele Jacoues, se citeşte Jac. Nu înțeleg ce rost are să pui la un cuvânt mai multe litere pe care să nu le citeşti. Cum s-ar citi dacă ar scrie doar Jac?
- „Să mă mai gândesc!”, echivalează cu un „Da”, întârziat.
- Ai grijă cu eroismul, să nu pară caraghioslâc.
- Nopțile liniştite, sunt o recompensă a zilelor negre.
- În schimbul fricii de o zi, dă-ți curajul de un minut.
- Ea, avea suflet cald iar el, sânge rece.
- Dacă nu poți fi ciocan, poartă-te ca o nicovală.
- Până şi fuga fugea de el.
- Era gata, gata să se înece, fiindcă nu era în apele lui.

- Când pe el îl mânca puşcăria, pe ea o mânca în altă parte.
- L-a tras curentul electric, maritim şi paradoxist.
- Fugea de-i sfârâiau călcâiele… ologul.
- Este interzis sexul între persoane asexuate.
- Jugoslavia, era cea mai capitalistă țară, din lagărul socialist.
- Poți aprecia un artist numai după ce moare, fiindcă atunci, el nu mai poate interveni asupra operei sale.
- Unul şi-a dat cuvântul, iar celălalt, duhul.
- El se ținea de cuvânt iar ea, se ținea de prostii.
- El o ținea din scurt iar ea, îl ținea de prost.
- Ne aşteptau cu brațele deschise şi cu uşile încuiate.
- I s-au deschis toate uşile… în nas.
- Din când în când, funcționa non-stop.
- A primit o lovitură de talpă, făcută pumn.
- Nonconformistul, s-a întors înainte.
- Un cineast amator, lucra cu mult profesionalism.
- În capul lui, se spărgeau toate oalele iar în capul ei, numai oala de noapte.
- Un om bun, pâinea lui Dumnezeu, mânca anaforă.
- Există artişti celebri şi artişti celebrizați.
- Invingatorii, au propriile lor înfrângeri.
- El îi căuta în coarne iar ea, îi punea coarne.

- Scriu încet, pentru a fi citit repede.
- Cititorul de urme, a primit următorul sfat: „Să nu te uiți în urmă!”.
- Dacă te mai faci că nu mă vezi, am să te lovesc să nu te vezi.
- Romancierii, sunt scriitori cu bătaie lungă, iar criticii, cu bătaie scurtă.
- Unii fac ce vor iar alții, ce pot.
- Oricât m-aş strădui, nu pot deveni un bun duşman.
- Unul era curios nevoie mare iar celălalt, nevoie n-are.
- Surdul, şi-a auzit vorbe.
- Cu spatele, nu prea face față.
- Deşi era întuneric beznă, şi-a văzut visul cu ochii.
- Vă rog să-mi spune-ți deschis dacă închideți.
- Şi-a scris testamentul prin viu grai.
- Citea în gândul său, cu glas tare.
- Oamenii sunt călăuziți de pasiuni, superstiții, obiceiuri, tradiții, teorii sentimentale şi, uneori, de Dumnezeu.
- Conducătorii sunt vicleni, imorali şi ipocriți. Morala îi slăbeşte.
- Puterea mulțimii, nu vede drumul bun.
- În natură, nu există egalitate şi libertate deplină.
- Autocritica, te depersonalizează, iar lauda de sine, te supraestimează.

- Inactivitatea, te slăbeşte, îngrăşându-te.
- Am mai cucerit o înfrângere.
- Dacă vaporul nu vine spre tine, înoată tu spre el.
- O decizie bine luată, prea târziu, poate fi mai rea decât o decizie rea, luată prea devreme.
- Doar tu deții autoritatea finală asupra destinului tău.
- Ia-te după învățător, nu după învățăcel.
- Nici un lucru important, nu este cel mai important.
- Dumnezeu, este în tot ceea ce este obişnuit, dar noi, îl căutăm în minuni.
- O avangardă, anticipă şi suprimă, altă avangardă.
- Uneori, textul, dă divorț de autor.
- Există utilități inutilizabile, cum există şi idioți utili.
- Am început să aştept momentul potrivit, care tocmai a trecut.
- Deşi nu făcuse cură de slăbire, era slab de înger.
- Cine rămâne la locul lui, trăieşte mai mult.
- Lucrul dificil, trebuie atacat în părțile lui cele mai uşoare.
- Poți săvârşi o operă mare, prin lucrări mărunte.
- Un adevărat învingător, nu se angajează în război.
- I-a venit o idee şi i-a plecat nevasta.

- Fiindcă făcea gât, i se dădea la cap.
- Micile daruri, fac mari prietenii.
- Şi un duşman mic, poate produce un rău mare.
- Lucrul cel mai dificil, se reduce, în final, la elemente uşor accesibile.
- El va fi pionierul veteranilor.
- Se ocupă cu organizarea organizării.
- Avea probleme cu lipsa de probleme.
- Îl preocupa prospețimea vechiturilor.
- Recuperarea pierdută, este irecuperabilă.
- Povestea o poezie în proză.
- A clasat tot ce nu se putea clasa, într-o clasă.
- Să emancipăm femeia, ca să poată fi şi ea exploatată, la fel cu bărbatul.
- A obținut o ratare genială.
- Se respecta un rit netradițional.
- Avea o structură nestructurată.
- Era un experimentalist teoretic şi un teoritician experimental.
- Avea o instabilitate stabilă.
- Aici, toți pasagerii erau stabiliți definitiv.
- A mers până la originea originilor.
- Avea o lucidă şi clară lipsă de luciditate.
- A scris o istorie a istoriilor neistorice.
- Acum hotărăsc numai nehotărâții.
- Combăteau colonialismul neocolonial şi arhaic.
- A trecut din clasa a cincea, într-a patra.
- Îşi reglau conturile, fără a ține cont de nimic.

- Era un om de o finețe brutală.
- Lucra într-o instituție neinstituționalizată.
- I-a trimis o scrisoare deschisă, într-un plic sigilat.
- Era un politician apolitic.
- Fereşte-te de mentalitatea celor fără de mentalitate.
- Era un om diferit de cei diferiți.
- Era pătruns de meandrele liniarității.
- Făcea alergie la alergii.
- A fost primul precursor al precursorilor.
- A încercat o nouă încercare.
- Nu agrea agresiunea împotriva agresorilor.
- Era extensiv, în mod intensiv.
- În puşcărie, se predica doctrina liberală.
- Făcea parte dintr-un partid antipartinic.
- I s-a jucat o piesă... şahistului.
- El îşi făcea de lucru iar ea, îşi făcea de cap.
- A aflat că se află-n treabă.
- Surdul, nici nu vrea să audă de mut.
- Găina cu gâtul gol, nu-şi mai încape în pene.
- Unii pun țara la cale iar alții, pun calea la țară.
- Era recunoscut, pe plan mondial, ca fiind necunoscut, pe plan local.
- Nu-i dădea mâna să ia nimic la mână.
- Îşi dădea ochii pe spate şi arama pe față.
- Vânătorul, caută ce n-a pierdut.
- Erau într-un conflict de dezinterese comune.

- Îşi împărțeau binele dar, mai ales, răul, în mod frățesc.
- Un jandarm, a citit cartea „Ce este polițiştii şi ce vrea ei”.
- Căuta numai ceea ce nu se căuta.
- Ținea la tradiția de nonconformist.
- Personal, constat că acceleratul merge rapid.
- Îndoiala lui, nu putea fi pusă la-ndoială.
- Deşi era născut în Capricorn, nu era încornorat.
- Eu l-am dat afară din casă iar el, m-a dat dracului, din obişnuință.
- De ruşine, i s-a înroşit fața... de masă.
- Îi era lene să facă pipi în pantaloni.
- Trăiesc cum pot, dar problema este că nu prea pot.
- Aflând că nevastă-sa posedă un bogat bagaj de cunoştințe (masculine), i-a făcut bagajul.
- A fost uns în funcție, cu o alifie alterată.
- Întâi a dus-o cu maşina, apoi, a dus-o cu vorba.
- Victoria aceasta, l-a costat mai mult decât o înfrângere.
- Tractorul, şi-a făcut cavou în cimitirul de maşini.
- De atâta umblătură, i-a obosit şi valiza.
- Nu am avut cum să ajung departe fiindcă nu mi-a zis nimeni „Du-te mai încolo!”
- Am depus jurământul într-un costum negru şi l-am uitat acolo.

- I-a deschis un om în roşu închis.
- În parc, parcarea este interzisă.
- Şi-a dus maşina, să se relaxeze, în parcul auto.
- Unele, s-au deghizat în nimic şi au umplut sala.
- Slăbiciunea grăsanului, era o slăbănoagă.
- El era slav, iar ea – slavă Domnului – era slabă.
- Nevasta îl împingea din spate iar el, invers.
- El îi adresa vorbe bulgare şi tot felul de inculte.
- Concluzia sa, este neconcludentă.
- El o călca pe nervi iar ea, îi călca pe urme.
- El a tras un pârț iar ea, a tras o concluzie.
- Dacă nu ştii când trebuie să faci pe prostul, eşti un prost.
- A intrat într-o staționare permanentă, din care nu se mai putea opri.
- Prietenii, îmi fac rău mai bine decât duşmanii.
- Solidul, şi-a făcut lichidarea.
- Un trecător, a cunoscut o trecătoare... între doi munți.
- Era un politician apolitic de periculos.
- Îi dădea inima brânci să facă un infarct.
- Lac să fie că broaşte, de uşă, se mai găsesc.
- Nevastă-sa, şi-a făcut de cap... două broboade.
- Nu-i nimic de capul tău! Fu apostrofat cheliosul.
- Neavând paratrăsnet, i-a trăsnit ceva prin cap.
- Ea, bătea la maşină iar el, o bătea manual.
- S-a tras un pas înapoi, de pe linia de tragere.

- Nucul din gard, a devenit mărul discordiei dintre vecini.
- Avea doar un dinte, împotriva stomatologului.
- Făcea covrigi tot mai mari, cu găuri tot mai mici.
- Deturnații, au fost deturnați pe ruta normală.
- Trăim o realitate ireală.
- Pe Ion, îl mai chema şi Vasile, dar pe Vasile nu-l mai chema nimeni.
- Copiii nu-şi fac griji, cât are cine le purta de grijă.
- El îmi băga bețe-n roate iar eu îi înțepam cauciucurile.
- Pe unu-l bătea gândul, iar pe celălalt, poliția.
- Înzorzonatul, era luat la zor.
- Avea la bază un acid gras.
- Era ocupat şi el şi telefonul şi closetul.
- Bătaia a fost ruptă din Rai şi transferată în Iad.
- S-au denunțat toți denunțătorii fostului regim care ne înregimentase.
- În cel mai nefericit caz, poți deveni nefericit.
- N-are rost să gândeşti fără rost.
- Nu avea nici în clin nici în mânecă cu vre-un as.
- Era cu mâna pe conştiință şi cu piciorul în prag.
- Au căzut de acord să fie împotrivă.
- Covrigul, era mai mic decât gaura sa.
- Mâța cu clopoței, prinde şoareci cu sonerie.
- Când era liber, avea telefonul ocupat.

- Numai înlănțuiții se pot dezlănțui.
- Opresorii, îi țineau pe supuşi într-o presiune apăsătoare.
- Toboşarul, era tobă de carte, fiind cartofor.
- Era de o mărginire nemărginită.
- Se fac mari reduceri de prețuri la mărfurile cu preț de nimic.
- Protecția socială, devine din ce în ce mai vizibil, invizibilă.
- A amestecat substanțele, până când a obținut o omogenizare inegală.
- Vântul sufla cu o violență liniştitoare.
- El a făcut primul pas spre eternitate, urmând ca eu să-l fac pe următorul.
- Afară se crăpa de ziuă, iar în apartamente, se crăpa de frig.
- Un om de litere, nu-şi găsea cuvintele.
- Se dădea drept altcineva, apoi, se strâmba de râs.
- Să nu fie de deochi, dar să fie de-ale gurii.
- El a deschis o cârciumă iar eu, am închis o paranteză.
- Vroia vacanță şi a primit concediu... medical.
- A trecut examenul de imaturitate.
- Dealul, era pe o parte plin cu vii, iar pe cealaltă parte, plin cu morți.
- La concert, pianul era vioara întâia.
- Urăsc iubitorii de iubiri trecătoare.

- Eu i-am dat ortul iar popa, mi-a dat binecuvântarea.
- El a dat-o pe brazdă iar ea, l-a dat dracului.
- Chestiunea strâmtorilor, a fost dezbătută pe larg.
- La ministerul de externe, s-au produs nişte modificări interne.
- Afacerea cu maşini, mergea ca pe roate.
- Unuia, i s-a tăiat capul iar celuilalt, i s-a tăiat doar gâtul.
- Aici este vorba despre ceva scris.
- Erau într-o continuă discontinuitate.
- N-are rost să înveți totul pe de rost.
- Sticlarul, a încurcat borcanele.
- Aici odihneşte un rob al lui Dumnezeu care a fost un mare boier.
- Casa de cultură, a fost proiectată de un proiectant incult.
- Unii scriu în metru antic iar alții, în metri cubi.
- A fost condiționat să nu pună condiții.
- Problema în discuție, ridică multe probleme.
- După ce a cheltuit toți banii, a devenit un om de bani gata.
- Ortopedul, stă cu frica-n oase.
- I-a dat frâu calului, în loc de ovăz.
- Făcea ciorapi de prima mână şi mănuşi pentru oamenii care trăiesc pe picior mare.
- Având drept ideal nepăsarea, a dat în nesimțire.

- Satisfacția că ai avut dreptate, este dureroasă.
- Mutul, era un om în puterea cuvântului.
- Dacă nu ştii de unde bate vântul, nu ştii unde să te adăposteşti.
- Ca să nu fie luat în răspăr, şi-a ras părul.
- A făcut o fărădelege, în toată legea.
- Nu-ți ierta ție ce poți ierta greşiților tăi.
- În perspectivă, nu avea nici o perspectivă.
- Un acordionist, era de acord cu unele dezacorduri muzicale.
- Pe un înscris, era scris ceva de nedescris.
- Avea nişte leziuni ilizibile, uşor de descifrat.
- Dacă a văzut că nu-şi poate vedea visul cu ochii, şi-a văzut de treabă.
- Au ieşit în larg, dintr-o mare strâmtoare.
- Teatrul la care se aplauda la scenă deschisă, a fost închis, cât ai bate din palme.
- Rasputin şi Rasputina, au ras putina.
- Aplauzele au durat, cât ai bate din palme.
- Unul cânta după ureche iar celălalt, cânta după ce se îmbăta.
- Profesia, este izvorul ce-ți alimentează existența.
- Patronul de siguranță a patronului, nu era în siguranță.
- Păunul, se împăuna dar curca, nu se încurca.
- Când a intrat nora-n blide, soacra şi-a ieşit din pepeni.

- I-a bătut un apropou foarte dureros.
- Tocmai când trenurile făceau cruce, a avut loc un accident feroviar.
- Dacă a văzut că toate cărările îi sunt blocate, şi-a văzut de drum.
- Arbitrul de centru, cădea dintr-o extremă în alta.
- Era infernal de frumoasă.
- Au nevoie de nevoiaşi, ca să-i scoată din nevoi.
- El a rămas tablou, când ea a rămas gravidă.
- În urma controlului, controlorii au fost sancționați.
- În urma lor, n-a rămas nici o urmă.
- Matematicianul, a fost aplaudat de o mulțime vidă.
- Nobilimea săracă, era putred de bogată.
- Avea un hectar, fără 99 de ari.
- Îi plăceau atât de mult albinele, încât şi-a asumat rolul de trântor.
- Portarul, era un tip foarte primitor. După ce a primit trei goluri, a primit şi un cartonaş roşu.
- Am reuşit să ne eliberăm de „eliberatorii" sovietici.
- I s-au tipărit toate operele incomplete.
- L-au pus în ramă, înainte de a rămâne tablou.
- N-are rost să spargi oala, ca să vezi cum râde ciobul.

- E deştept; de aceea ştie engleză şi de alta, nu ştie nimic.
- Acest înger de femeie, e dată dracului.
- Omul s-a oprit la timp dar timpul, nu s-a oprit la om.
- A plecat tocmai la mama dracului şi, acolo, se simte ca în Rai.
- Era ocupat până peste cap, de o claie de păr.
- Preamărea mica revoluție, deşi a fost ilegală.
- După ce m-am îndrăgostit de mine, mi-am dat seama că nu sunt genul meu.
- Orişice rău, începe bine şi se termină prost.
- Toamna, a participat la o sesiune extraordinară, studentul restanțier.
- Cercul matematic, avea o rază medie de acțiune.
- Primului secretar, i-a căzut victimă prima secretară.
- Inculpatul, a produs o delapidare lapidară, deci, poate fi lapidat.
- Eu ar, tu ari, el... n-are.
- Tomna, bobocii au fost supuşi numărătorii inverse.
- Când curentul creşte, cu siguranță că se va arde siguranța.
- Aparițiile inopinate, sunt pe cale de dispariție.
- Valurile oceanului, depăşesc nivelul mării.
- Analizați prenumele şi antinumele din text.

- În urma incendiului, s-au purtat discuții aprinse.
- Frecventa facultatea în mod facultativ.
- El vorbea în franceză, iar ea, îl asculta în tăcere.
- La drept vorbind, strâmbul, se poate îndrepta.
- Ori de câte ori reuşea să dea gol, se bucura din plin.
- Având drept ideal nepăsarea, a dat în nesimțire.
- Înainte de a sparge capetele altora, şi-a spart propriul cap, pentru a vedea cum este.
- Reformatorul, a fost reformat.
- Nu-ți lăsa gândul să fie mai iute decât el.
- Robul se teme să nu rămână fără stăpân.
- A devenit prost, pe căi ilicite.
- Liniştea îl neliniştea profund.
- Ca să iasă din sărăcie, a cheltuit o avere.
- Când tăcea, o făcea în gura mare.
- Şi-a dat examenul oral în tăcere.
- Cea mai nefericită zi din viața mea, va fi ultima.
- Ciupercile devin otrăvitoare doar după ce le mănâncă soacra, şi moare.
- Erau mai surde decât urechile acelor.
- Nimic nu se întâmplă întâmplător.
- Îşi iubea aproapele său şi departele alteia.
- Iubesc imperfecțiunea, dacă este perfectă.
- Era un mare corupător de mici incoruptibile.
- Majoritatea minoritarilor erau majori.
- Cei mai mulți, aveau cel puțin mai mult decât cei puțini.

- Fiindcă şi-au părăsit denominaţiunea, au fost denominaţi de naţiune.
- Stăpânul, nu se poate stăpâni.
- Dacă crezi în Dumnezeu, şi El nu există, este vina Lui. Dar dacă nu crezi şi El există, este vina ta.
- I-a trecut prin cap ideea să se dea o idee mai încolo.
- Mulţumesc diavolului că mi-a lăsat posibilitatea de a fi credincios.
- Când apar probleme, în cadrul unei probleme, e o problemă.
- Capul de locuitor, e de neînlocuit.
- Înghiţea cu noduri... gordiene.
- El se trata cu penicilină iar ea, cu peniscilină.
- Eşti nemaivisat de visată.
- Îi place să facă bine, cu multă cruzime.
- Dacă cel mic se face mare, cel mare de ce nu se face mic?
- Privighetorul, priveghează privighetoarea cum cântă.
- Ochii, deşi văd totul, pe ei nu se pot vedea.
- Ofiţer al stării civile, era un subofiţer.
- Este o fatalitate să accepţi fatalitatea.
- Din cauza unei femei uşoare, s-au dat lupte grele.
- Biblicii Ana şi Caiafa, au fost bărbaţi, iar Ana meşterului Manole, a fost bărbată.

- După moartea Anei, meşterul Manole, în loc de proces, s-a ales cu o legendă.
- Impresarul, a fost presat să participe la o conferință de presă.
- Săracului, nu i s-a dat peşte, ci undiță. Apoi, au secat lacul.
- Fata Morgana, nu era fata de la morgă, aşa cum am crezut.
- Când îi aud numele, îmi vine să trag apa.
- Am auzit că vede, dar nu-l văd să audă.
- Afară s-a stricat vremea şi, în casă, nevasta.
- Mâncau împreună salata făcută din fructele discordiei.
- De bogăție, puțini se satură; de sărăcie se satură foarte mulți.
- Au luat măsuri împotriva caniculei, înghețând salariile.
- Se lupta de la egal la egal, cu fiecare şi era înfrânt de toți.
- Lecția de onestitate predată unora, a fost însuşită de alții.
- Meşterul Manole, din cauză că şi-a zidit nevasta, a fost condamnat la moarte prin icarizare.
- Este cel mai competent incompetent.
- Partizanii partidului, au pierdut partida.
- Răul lumii este creat de om, nu de Divinitate.

- Dumnezeu, în bunătatea Sa, I-a dat omului până şi dreptul de a fi păcătos.
- Pot să te iert, dar nu te mai pot iubi.
- Trag nădejdea că nu voi deznădăjdui.
- M-au făcut să fac ceea ce nu trebuiau să mă facă să fac.
- Ea l-a strâns de pe drumuri iar el, a strâns-o de gât.
- Dacă cineva te împinge la rele, altcineva, te trage la bune.
- Antropocentriştii, au sofisticat teoria darwinistă.
- Omul este măsura tuturor lucrurilor incomensurabile.
- Înlocuieşte talionul cu iertarea, dar fără a-l lăsa pe ticălos să profite de acest lucru.
- Fericirea necontrolată, poate deveni nebunie.
- Extravaganța nu era esențial de extravagantă.
- Nefericitul isihastru, clocotea de fericire.
- Duhovnicul, sărac cu duhul, s-a neînduhovnicit.
- Puşcăriaşii, sunt liberați de povara libertății.
- Ca să renaşti din propria-ți cenuşă, trebuie mai întâi, să arzi.
- În Delta Dunării, la Mila 23, Dumnezeu cu mila.
- Îmbuibatul acesta, este o secătură.
- Visul său era să viseze frumos.

- A dat norocul peste el să contracteze o gripă mortală.
- A primit explicații inexplicabile.
- Unde nu există legi, nu pot exista fărădelegi.
- Pe unul îl rodeau pantofii iar pe celălalt, invidia.
- Sufăr când cineva suferă nesuferiții.
- Nemijlocirea, a mijlocit mijlocirea.
- El s-a făcut scrum iar ea, scrumbie.
- Lăsați-mi plăcerea să-mi fac plăcerea.
- Suferința vine prin lipsă dar şi prin abundență.
- Uneori simt necesitatea de a mă sustrage necesității.
- Accidentul s-a produs în mod accidental.
- Nu putem percepe însuşiri mai multe decât simțuri avem.
- Acționarul acționa prin inacțiune.
- Fratele său mai mare, era cu un centimetru mai mic.
- Plăcinta mea era cu scorțişoară şi cuişoare, iar a lui conținea un păr.
- Li s-a ordonat să nu fie dezordonați.
- Moda? O prostie care nu durează mult.
- Când mă gândesc cum gândesc, îmi vine să nu mă mai gândesc.
- Acțiunea soldatului, s-a soldat cu pierderea soldei.

- Şi-a învins adversarul înainte de a-l învinge pe arbitru.
- Umilul, a plecat aplecat.
- Comandantului i s-a comandat să nu mai comande.
- Promitem să vă învingem printr-un autogol de chinogramă.
- A încălcat Legea Gravitației, fără a fi pedepsit.
- Ea simula iar el, o stimula.
- În lupta dintre tâlharul cel rău şi tâlharul cel bun, nu poate învinge binele.
- În semn de dispreț față de inamici, armata le-a întors spatele.
- Nepăsătorul, era un bun pasator.
- Lipsa de bun simț, se simte.
- Vina lui Iuda este de neiertat fiindcă a primit bani, pentru trădarea sa.
- Obiectivul era privit cu multă subiectivitate.
- A protestat împotriva protestantismului.
- Comparațiile erau de o incomparabilă frumusețe.
- Pagina de gardă moare dar nu se predă... la şcoală.
- La ora de curs, nu curgea nimic.
- Fanfara avea un fan fără fanfaronadă.
- Talentul său de a imita, era inimitabil.
- Ea consuma lipide iar el, lichide.
- Un sectant a dat un sestant pe un sextant.

- Nu poate să priceapă de ce nu pricepe.
- Inconştientul conştientiza că este inconştient.
- Nu înțeleg cum de nu înțelegi că nu pot să înțeleg.
- Am senzația că nimic nu este nesenzațional.
- Tot timpul, oferea scaunul altei persoane, doar scaunul electric nu a mai putut fi oferit.
- Vinul s-a trezit dar el nu.
- Avea inimă de aur, argint în plete şi nimic în cont.
- Refuza să fie ferm, cu multă fermitate.
- Pe ea o urmărea soțul şi pe el, ghinionul.
- Şi-a pierdut controlul dar a câştigat în greutate.
- Nu-ți lua umbrela când ştii că urmează o ploaie de înjurături.
- Trăim într-o lume complicat de simplă.
- Autoritățile nu aveau nici o autoritate.
- Era atât de josnic încât nici nu mai putea fi înjosit.
- Dacă ceri ce ți se poate da, ți se va da.
- Fie-Ți milă Doamne, de cel ce nu merită mila Ta.
- Omul cumsecade, nu ştia cum se cade.
- Fărădelegile făcute cu premeditare, sunt interzise.
- Este foarte neadevărat că ar fi adevărat.
- Noul venit, a venit cu un neavenit.
- Învinşii, continuă să avanseze... cu spatele.

- Frânarul, era un mare desfrânat.
- Napoleon, era atâta de nebun încât credea că este Bonaparte.
- Victima a fost străpunsă cu privirea.
- Un om fără judecată, s-a judecat singur şi a fost condamnat în contumacie.
- El era născut în Balanță iar ea, în balansoar.
- Unul era rău bolnav iar altul era doar rău.
- Libertatea este cea mai mare puşcărie.
- Credința, îți cere mult şi-ți promite puțin iar necredința, îți cere puțin dar nu-ți promite nimic.
- Cred că eu cred, deşi nu cred.
- Combatantul a fost combătut de anticombatanții bătuți.
- Dacă Dumnezeu, care este perfect, a creeat oameni imperfecți, atunci, din oameni imperfecți, cum vreți să iasă copii perfecți?
- Duelul, dacă nu presupune o anumită egalitate de şanse, nu mai este duel ci crimă cu premeditare.
- Nu transformați rugăciunea în cerşetorie.
- Viața este o plăcere mortală.
- Teroristul, era un om foarte cumsecade.
- Oamenii raționali, sunt irațional de raționali.
- Un jun, a dejunat în ajun.
- Avea slăbiciunea să-şi învingă slăbiciunile.

- Cum este posibil ca pe o planetă perfectă să existe atâta imperfecțiune?
- Dacă Iadul a fost creat cu acceptul lui Dumnezeu, mă întreb, unde este bunătatea Făuritorului, față de creațiile sale?
- Ritualul nupțial, a durat toată ziua.
- Un nebun se credea Bonaparte, iar altul se credea bon aparte.
- Ajunşi la sapă de lemn, se sapă unii pe alții.
- Orice must bun, poate deveni vin prost.
- Fiindcă nu era întreg, şi-a căutat jumătatea, pe care a luat-o de nevastă.
- Căldura căminului conjugal, până la urmă, l-a ars.
- A venit şi ziua în care i s-a făcut cunoscut că este prost ca noaptea.
- Toți evreii au trecut Marea Roşie, dar nu toți au trecut Iordanul.
- Nevăzutul, a prevăzut că va fi văzut.
- Ținea la ochelarii săi ca la ochii din cap.
- Înmormântarea a costat mai mult decât mortul.
- Fermierul îşi conducea ferma cu multă fermitate.
- Mutul a fost desemnat ca purtător de cuvânt.
- Este foarte important să nu-i dai importanță celuia care îşi dă importanță.
- Vreau să mă asigur că eşti sigur că eşti sigur.
- Nu pot să cred că poți să crezi că pot să cred.

- Este pentru prima dată când merge pe ultimul drum.
- A băut mai mult de cât trebuia, atunci când nu trebuia.
- Cu-n picior juca fotbal şi cu celălalt bătea din palme.
- Există posibilitatea unei imposibilități.
- Teama lui, este ca şi teama mea, numai curajul diferă.
- Când nu era de față, era dat la spate.
- Se plângea că a lăsat-o bărbatul... să facă copii cu altul.
- Frații siamezi, au devenit cumnați de nedespărțit.
- S-a făcut luntre şi punte şi i-a cumpărat amantei un iaht.
- Preafericitul, păstoreşte o turmă de nefericiți.
- Fugea de Iad ca de dracul.
- Ea făcea parte din sexul frumos, iar el din sexul opus.
- M-am dus la doctor să-mi spună ce am şi el mă întreabă pe mine ce am.
- Am sedus o femeie arhisedusă.
- Taie porc la Crăciun, din an în Paşti.
- Când nu era nici în car nici în căruță, umbla cu fundul în două luntrii.
- Întâi au fost la cataramă apoi, au ajuns la cuțite.
- La o poartă era Hanibal, iar la cealaltă, un viței.

- Obrazul subțire, cu tupeu se ține, zise un gros de obraz.
- Unul era pe val, iar celălalt, pe drojdie.
- Ducăse-n colo, că prea-l are pe vino-n coace!
- Fiindcă nu-l băgau în seamă, i-a băgat în mă-sa.
- Copiii de bani gata, sunt săraci cu duhul.
- Ori împărat ori nimic, zise republicanul.
- Urâtul, era luat cu frumosul.
- Un coate-goale, era în pas cu moda.
- Cel moale din fire, era tare de înger.
- Fiind vegetarian, consuma numai compot de mere, țuică de prune şi ciorbă de perişoare.
- Ştia să cânte pe note...discordante.
- Ea umbla cu pieptul scos, iar el stătea cu mâinile în sân.
- Unul avea o muşcătură de câine, iar altul, mai multe, adică avea remuşcări.
- Asistența a degenerat de frig.
- Dacă unii primeau pâine şi circ, noi ne mulțumim numai cu circ şi, din când în când, unele firimituri.
- Înainte de a vedea stopul, opreşti la câțiva metri şi te asiguri.
- Deşi avea un picior mai scurt decât celelalte două, nu mergea şchiop.
- Unul a fost desemnat, iar celălalt desenat.

POSIBILITÃtI
IMPOSIBILE

- Să-ți iei inima în dinți şi să o oferi, pentru transplant, altei persoane.
- Să fii beat de fericire şi să intri în comă alcoolică.
- Să se facă transplant de creier, recoltat din creierul munților.
- Să fii şomer şi să te sancționeze şeful pentru abuz în serviciu.
- Să schimbi filamentul unui bec cu descărcare în gaze.
- Să înhami la căruță, un cal cu mânere.
- Să fie învinuit de hărțuire sexuală, un eunuc.
- Să omori argintul viu.
- Să munceşti din greu în industria uşoară.
- Să dormi, în acelaşi timp, în două Camere.
- Să te plagiezi pe tine însuți.
- Să pierzi un proces de conştiință şi să faci recurs.
- Să mulgi lapte bătut, de la capra podului.
- Să profiți de un profitor neprofitabil.
- Să te întâlneşti între patru ochi, cu un orb.
- Să te bată cineva la cap şi să ramâi aşa (bătut în cap).
- Să i se sărute mâna lui Venus din Milo.
- S-o ai de soacră pe mama Fetei Morgana.
- Să-ți intre soarele în ochi, pe timp de noapte.
- Să faci ceai din frunzele unei tufe de Veneția, fiert în apă chioară.

- Să arunci cu pietre de încercare, în câinii cu covrigi în coadă.
- Să faci cozonac din miezul unei nuci nimerite-n perete.
- Să predai la fier vechi, potcoave de cai verzi pe pereți.
- Să locuieşti într-un cort şi să te dai cu capul de toți pereții.
- Să rămâi blocat în lift, în timp ce cobori cu paraşuta.
- Să-ți fiarbă oala la un foc bengal.
- Să ți se pretindă uium, fiindcă ți-ai măcinat nervii la moară.
- Să ai impozit pe venit, fiindcă ți-a venit mintea la cap.
- Să locueşti la periferie şi să fii în centrul atenției.
- Să înjugi nişte boi de baltă, la Carul Mare.
- Să fii pus în ramă, fiindcă ai rămas tablou, de uimire.
- Să rămâi repetent la şcoala vieții.
- Să munceşti zi lumină, timp de 24 de ore.
- Să dormi neîntors în timp ce te întorci.
- Să dormi dus în timp ce vii.
- Să macini miezul nopții şi să-l pui în cozonacul zilei.
- Să strici ovăzul Calului Troian, pe gâştele Romei.

- Să fii cizmar de lux într-un sat de opincari.
- Să amendezi armata inamică, fiindcă a trecut granița, eludând controlul vamal.
- Să deraieze locomotiva de la trenul de aterizare.
- Să locuieşti cu chirie într-o cameră de luat vederi.
- Să nu te prezinți la Judecata de Apoi.
- Să-ți aducă barza un copil din flori artificiale.
- Să se declare oraş, Comuna din Paris.
- Să locuieşti într-un mare cartier a unui mic cătun.
- Să fii burlac convins… de nevastă.
- Să pui la clocit oul lui Columb.
- Să faci un copil din flori de stil.
- Să cauți nod în papură şi să-l găseşti în praz.
- Să schimbi pătura de ozon cu o pătură intelectuală.
- Să devalizezi, prin spargere, o bancă din parc.
- Să te dai cocoş, când bântuie gripa aviară.
- Să găseşti femei pierdute şi să le predai păgubaşului.
- Să faci covrigi cu gaura pe dinafară.
- Să-ți umpli casa cu pureci de la televizor.
- Să te scalzi în bani şi să înoți în sărăcie, până ce te îneci în apa Sâmbetei, într-o duminică, cu un os în coadă de peşte.
- Să te dezlănțui deşi nu ai fost înlănțuit.

- Să bagi ață într-un ac de mare şi să cârpeşti o rupere de nori.
- Să ceri slavă Domnului şi să primeşti slava rusului.
- Să te autodenigrezi şi apoi, să-ți pretinzi despăgubiri pentru daune morale.
- Să loveşti cu Palma de Maiorca în Capul bunei Speranțe.
- Să te ardă gerul până te face scrum.
- Să faci din țânțar armăsar, pe care să-l duci la măgărițe, pentru a obține catâri.
- Să vezi cum urcă o stea căzătoare.
- Să renaşti din propria-ți cenuşă, înainte de a fi fost ars pe un rug de mure.

DISTIHURI
PARADOXISTE

Placidizant şi sumbru plânge cerul
Peste întreaga zare şiroind.

O nevântită moară-a nepăsării,
Macină donquijotice-mpliniri.

Ceasornicărinde minutare
Macină-n tic-tacuri dorul meu.

Noptalizate brațe de-ntuneric
Sugrumă ziua-n care m-am născut.

Zig-zagulând printre trăiri deşarte,
Mi-mping speranța către Nicăieri.

Contemplatizantele-mi priviri
Absorbizează zborur-le fecunde.

Miresmoizii comfrieri
Îmbălsămalizau tăceri.

Aprilizați, cireşii înfloriră
Apetisând albine, cu nectar.

Sub evantaiuri de petale albe,
Albinizează roiuri, zumzăind.

Edurizant, averile îmi număr
Depuse-n bănci din parcuri: sărutări.

Mă desfrunzalizez precum o toamnă
Coclită-n arămiu ruginizant.

Corăbiind prin tainica tăcere,
În noapte, gându-mi trece prin furtuni.

Saharizatu-mi suflet însetat,
Ozaliza privirea-ți înrouată.

Pe-o lespede de râs, paiața tristă,
Somnaliza, suspine susurând.

Cascade-n topogane virulând,
Apalizau pâraiele-nspumate.

Brâncuşizante porți de dor granitic,
Trăiesc, săruturi imortalizând.

Care cu boi, grigorescente,
Pe-autostrăzi de vis, ne poartă-n timp.

Pe catafalcul mutelor portative
A violoncelizat mumia sunetelor.

Hieroglifiat bansoiul, pe gheişă,
Mă lasă să visez forme de vis.

Pe catafalcul zborului de fluturi
Iernalizanta vreme, funera.

Însalopetate regimente,
La vatră-au fost lăsate, şomerând.

Înfăptuiri miracolarizante
Confortizează traiul terroid.

Primitivatizau humanoizii
Prin negura trecutului străbun.

Însângeralizând, campestre lanuri,
Maci înrouați, privirile ne-ncântă.

De sub defuncte şi-norbite pleoape,
Nu vor mai curge lacrimi de dureri.

Văd taurii înclopotați, în luncă,
Boncăluind cu ură prin tufani.

Lotcăluiau pescarii printre lotuşi
Sub aripări de lebede şi cuci.

Concertiza, printre zburări de fluturi,
O ciocârlie-n crângu-nflorizat.

Phoenixizează iarăşi primăvara
Prin vălătuci de ceață surâzând.

Lemn de hinochi, cedru şi santal
Voi cenuşi-n arzândele-mi iubiri.

Sepuculau apusuri înmăcite
La marginea întinselor câmpii.

Inima-mi clepsidrează, clopotind,
Prin lacrima târziilor tristețuri.

Tsunamizau tristețurile vieții
Pe plaja de regrete şi suspin.

Tiptilizant păşesc, în umbra vieții,
Amarnăielnic, triste amintiri.

La cuiburi vechi, triste iubiri bătrâne,
Retrăietornic mai sperănțuiesc.

Împliscuind, printr-un destin zburalnic,
Pasărea ploii, puii şi-a ucis.

Spre nereîncarnare, frunza tristă,
Muribunda sub zări de infinit.

Naufragiabila secundă.
A navigat prin vremi, sepulcralând.

Cu cerbicie trec a noastre clipe
Înspre niciundele arhiprezent.

Sub zboruri fluturalnice, pe ape,
Barca-ntre lotuşi încă adăsta.

Bufniţăiau prin taine siderale
Înțelepciuni, pentru neştiutori.

Neeucledienile gândiri,
Mă poartă-n spații eucledіene.

Te-aş inoportuna inpardonabil,
Dar arhiambundent timidizez.

A mere coapte, mirt şi mandragore
Feminizant miresmizează trupu-ți.

Efemerizabile speranțe,
Ciclic, tangentează electorul.

Aviatorizante linii drepte,
Fumegăiesc azurul infinit.

Distihuind în pilde antonpane,
A devenit un om proverbial.

Se manelizează azi, cultura,
Telenovelându-ne pe toți.

O iminentă catastrofă-aduce
Posibile imposibilități.

Vâslim impardonabil, cu grăbire,
Spre începutul unei noi nevieți.

Pe-o carte nedeschisă, ochelarii,
Aşteaptă trudnici ochi întru citire.

Din prometeici răni, vultanic gheruite,
Curg flăcările focului divin.

Meteoriți scăpați din Veşnicie,
Înghit lumină, pentru a muri.

Tremoloinde, notele-nfrățite,
Gem sub arcuşul nobilei viori.

Flămândizânduse-n albastru,
Un val tsunami, omoraliza.

Vuielnicind grăbit, multirotatul,
Virgulizează timpii, găruind.

Găinarizanta cocoşime,
Se pliscuieşte, beligerizant.

Măru-nceput, uitat pe-o bancă-n gară,
Spera în pofta multmâncândei guri.

Luna, plină ochi cu vârcolaci,
Ecliptiza terranoidul noroiptic.

Dând nas în nas, pisoiul, cu dulăul,
Codălui scuipavnic, îngrozit.

Vampirizând intens, insectoizii,
Împart crepusculante insomnii.

Lacrimalizând elegiastic,
Bătrâna toamnă, ape ropotea.

Se-mberbecesc involburalnic,
Virilii nori, diluvionărind.

Cicadele din grinzile străbune,
Ronțăluiesc, tăcerea penetrând.

Țurțuranoidele cristale,
Stalactizau straşinoiard.

Berbeci de foc, par norii,
Imbalaurizați.

Din geana iernii, lacrimi
Înstrăşinate, plâng.

Ştiralizând, ziare matinale,
I-au pulsul faptului cotidian.

Omătularizantele furtuni,
Iernalizează splendida natură.

Alicărăpăind, o ploaie rece,
Reumatismează osării.

Ruginizând întristător, pădurea,
A obosit de-atâta îmbrumare.

Lăutărea nuntinda greierime,
În lunga vară, neagonisind.

Vâltoriza zgomotizant cascada
Avalizânde ape susurând.

Psihedelicit mirabolant, mă iată,
În aburi Bachici, lângă foc, şezând.

Filozofismatice creații,
Ambunde-n lumea ce o navighezi.

Frumoasă ca şi firea-ți eclatantă,
Opera, fie-ți vie-n Infinit.

Iar vântul toamnei piaptănă copacii
Dezmătrețindu-i de-nfrunziri târzii.

În parc, un june, prea timidizant,
Privea o sărutalnică pipiță.

Coclauri de-ntuneric şi lumină,
Străbat meteoriții ancestrali.

Fantasme de piată pustie,
Timpanele-mi țiuie-n vânt.

ZICĂTORI
DISTIHICE

Cred că nu e cazul
Să crezi că e cazul.

Nu poți număra ce nu-i
Şi lua, dacă nu pui.

Sper să vreau
Să nu mai vreau.

Nu mai vreau să pot
Să nu mai pot.

Unul e supus
Şi altul, suspus.

Din opinca țărănească,
În maşina boierească.

Am voit să nu voiască
Ce nu voia să voiască.

Bunic armăsar
Şi tată măgar.

Eu, în unanimitate,
Cred în inumanitate.

Şi-am să țip, şoptind un pic,
Că-s cel mai bogat calic.

S-a prestabilit
Că nu-i stabilit.

Se vede că nu se vede
Ce se vede.

Nu mai vreau
Să nu mai vreau.

Tu nu-ți dai seama
Că nu-ți dai seama?

Mai de voie, de nevoie,
A primit bilet de voie.

De obosit ce era,
Uneori, sub el cădea.

Era mult mai răpănos
Ca un puric păduchios.

A avut norocul
Să-i moară norocul.

Creştinu-i necredincios
Şi urâtul e frumos.

El, foarte-ncântat era
De neîncântarea ta.

Avea o gură
De mare anvergură.

Pe la toți morții plângea,
Până şi la moartea sa.

Mă trag din satul prostului
Nu din prostul satului.

Vrea răspuns clar şi concis
La scrisoarea ce nu mi-a scris.

Mai e căte-un nătărău,
Bun de-a fi doar copil rău.

Nu este secret
Că am un secret.

Am descoperit
Că era descoperit.

Am constatat că nu s-a constatat
Ce nu s-a constatat.

Când ieşi de la discotecă,
Treci pe la bibliotecă.

Ea de câine se ferea
Şi-a muşcat-o o cățea.

S-a căciulit pălăria
Şi s-a calmat acalmia.

Una e să cazi la pat
Şi alta-i să cazi sub pat.

Orbii, pe un orb de-al lor
L-au numit conducător.

Dacă ne numărăm şi noi,
Avem acasă patru boi.

Să nu-i socotiți
Pe nesocotiți.

De ce nu eşti cumsecade
Să-nveți cum se cade?

Dumneata, eşti om cuminte
Însă nu prea eşti cu minte.

El agresor, ea siluită,
El necinstit, ea necinstită.

Nu-mi face neplăcerea
Să îmi strici plăcerea.

Instabilitatea labilă,
A devenit instabilă.

Muza care-l inspira,
Numai pe closet stătea.

Era imprevizibil
De imprevizibil.

Nu ține ce ține;
Ține ce nu ține.

Bani mulți el avea
Dar sărac era.

Eu calic ca un ulcior,
El calic ca un picior.

Munceşte cu îndrăzneală
Şi te-ndoapă cu scuteală.

Ce te plictiseşte,
Te şi oboseşte.

Dacă nu există Dumnezeu,
Este păcatul lui, nu al meu.

Ai să plângi la iarnă iară,
Râsul cel de astă vară.

Dracul nu intră-n noroi
Dar ne trimite pe noi.

Te iubesc la nebunie,
Ca pe dracul la cutie.

Când nu merge maşina,
Degeaba îți bați soacra.

Mai mult îşi imagina
De cât cunoştea.

De mişcat mişca,
Însă nu acționa.

De-ai trecut de ieri, rămâne
Să te gândeşti doar la mâine.

Nu domină cine-nvinge,
Domină cine convinge.

Primeşte-mă-n casa ta
Până-ți găseşti tu alta.

Foarte multe vreau să zic
Pentru a spune nimic.

E nepotrivit
Să fii nepotrivit.

Scriu poeții idioți,
Poezii fără chiloți.

Într-o seară, era vară
Şintr-o vară, era seară.

El vorbea mai cu perdea,
Deşi geamuri nu avea.

– Ziua bună, nea Costine!
– Cum a fost, aşa rămâne.

Nu am darul
De-ați da darul.

Hoțul era om cinstit
Şi învățatul, tâmpit.

Foaie verde nu ştiu cine,
Aş mânca dar nu ştiu bine.

El e cu intenții
Iar ea cu pretenții.

Ăsta este incredibil
De credibil.

Nu importă ce importă
Ci importă ce exportă.

Zi ca el şi fă ca tine,
Să se simtă prostul bine.

Mi-ar face plăcere
Să-ți facă plăcere.

Câte-odată-mi reproşez
Că n-am ce să-mi reproşez.

Nu-mi este ruşine
Că nu-mi fu ruşine.

Lăcomia şi prostia,
Înving ades omenia.

M-aş bucura
De te-ai bucura.

Să nu crezi că-mi vine-a crede
Să cred ce nu-ți vine-a crede.

Nu face ce trebuie
Dar face când trebuie.

Îți doresc tot ce-ți doreşti
Şi ce-mi doresc să doreşti.

Nu se poate să nu se poată
Să se poată.

Nu vreau să înțeleg
Ce vrei să înțeleg.

Nu mai era un secret
Faptul că era secret.

Neavenitul,
A venit cu venitul.

Îmi promite
Că nu-mi va promite.

Să-ți placă să faci
Ce-i musai să faci.

Mâncături n-aveau
Dar se scărpinau.

Ce e astăzi noutate,
Mâine va fi nulitate.

Minciună cu iz benefic
Sau un adevăr malefic?

Când foamea e mare, cică,
Orice pâine pare mică.

El se lăuda
Că nu se lăuda.

Am constatat c-ai constatat
Că nu am constatat.

Nu sunt încântat
Că nu eşti încântat.

I s-a dus vestea
Că i s-a dus vestea.

Nu am chef să-mi vină cheful
Să-ți fac cheful.

Tot punând ceva de-o parte,
Dai sărăcia la o parte.

Sfătuitorul, m-a sfătuit
Să nu mă las sfătuit.

Tinerețea nu ştia,
Bătrânețea, nu putea.

Aş vrea să spun
Că nu vreau să spun.

El prea conştient era
Că nu conştientiza.

În fine, finul,
Şi-a finit afinul.

Ce cafeaua a stricat,
Zahărul a reparat.

Cât despre vre-un fel,
Nici un fel de fel.

Cine trage la tutun
Este sănătos tu-tun.

Nu-mi refuza onoarea
De-ați acorda onoarea.

Mulgea vaca înțărcată
Şi beia apă secată.

A-nhămat iapa la cârjă
Şi a proțăpito-n birjă.

Acolo, privind atent,
Vezi ceva inexistent.

Ți-ar fi fost bună mie
Dar nu mi-ar strica nici ție.

Ruşinea cuminților,
Cinstea necinstiților.

Foaie verde nu ştiu ce,
N-am de toate-n casă, bre.

Cei plini de bani se ceartă,
Săracii tac şi iartă.

Văzui pitic găligan
Şi surdo-mut meloman.

El e treaz, ea nu-i deşteaptă;
El e strâmb, ea nu e dreaptă.

Poezie siluită,
Morală batjocorită.

Într-un fel vorbea
Şi-n altul gândea.

Brutar înecat cu pâinea
Şi poştaş muşcat de câine.

Când scârţâie roata, ungi;
Când scârţâie soacra, fugi.

Fura lemne, nea Ion,
Iar ea...furazolidon.

Unul este înnorat
Iar altul, înnoroiat.

În orice car plin, tataie,
Tot mai încap două paie.

Plăcerile exacerbate,
Duc la imoralitate.

Au dat jos oligarhia
Şi-au săltat demagogia.

Nestatornicia sa,
Prea statornică era.

Alergând după plăcere,
Te împiedici de durere.

Are-averi nemăsurate
Şi zilele numărate.

Datoria,
Strică prietenia.

Unde împăratul merge pe jos,
Nu miroase prea frumos.

Educația pruncilor,
Începe cu a părinților.

Şi-a-nşelat soțul, cât a trăit,
Şi-a ținut doliu, când a murit.

El urăşte ce-a iubit
Şi iubeşte ce-a urât.

Dintr-o eroare, foarte precisă,
Moartea a fost ucisă.

În camera fără pereți,
Fetele erau băieți.

S-a-ndulcit la gură
Cu o murătură.

La nunta fără mireasă
E o slăbănoagă grasă.

I s-a ordonat
Să fie ordonat.

Din timp în timp,
Îşi face timp.

În mod concret, ce nu-i concret,
Chiar de-i secret, nu e secret.

Şi-a făcut un cult
Din a fi incult.

Drumul fără rost,
E drum pentru prost.

El nu-şi dă seama
Că nu-şi dă seama.

Buruiana şi cu sapa,
Precum focul şi cu apa.

Albina, duce la miere,
Musca, în alt loc, măi vere.

Un plural însingurat,
Singur s-a pluralizat.

O (in)continuitate, continuă
Să fie discontinuă.

Vă dau cuvântul
Că vă dau cuvântul.

Am aflat că ați aflat
Ce-am aflat că ați aflat.

El avea ce nu voia,
Ea voia ce nu avea.

Este posibil să fie posibil
Ceva ce e imposibil.

Foarte consecvent era
În inconsecvența sa.

Visul oricărui măgar
E să devină grăjdar.

Nici nu mă gândesc
Să mă mai gândesc.

Denigrez păcatul tău,
Ca să-l ascund pe al meu.

Orice prost are talente
De a găsi argumente.

Nu există doctorie
Pentru vindecat prostie.

Eu renunț la o avere
Pentru o plăcere.

Apa-i rea pentru-înecat
Şi bună pentru-însetat.

Iepurele cel frumos,
Pentru uni-i doar gustos.

Starea pasageră-a sa,
Facultativă era.

N-a găsit ce-a căutat,
A găsit peste ce-a dat.

FABULE, PARODII SI ALTE POEZII

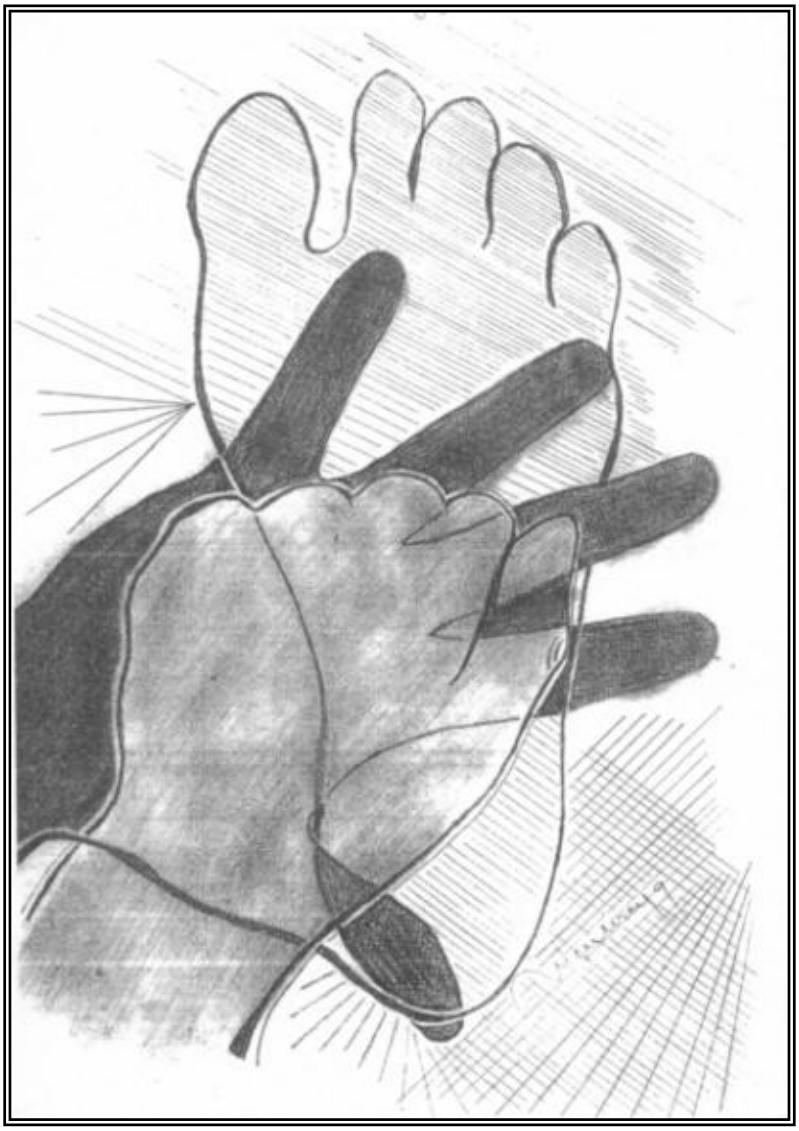

E CEVA PARADOXAL

În capitolul de față –
„Parodii şi fabule” –
Animalele, în viață,
Folosesc vocabule.

Fabula, este poemul
Care pe noi ne încântă
Fiindcă le dă cuvântul
Celora ce nu cuvântă;

Vorbesc porci, măgari şi rațe
Şi se înțeleg normal
Ceea ce, desigur, frate,
E ceva paradoxal.

Paradoxist, – se-nțelege –
Eu mă gândesc uneori:
Oare cum ne-am înțelege
De-am fi necuvântători

Şi-animalele, vorbinde,
Ne-ar încondeia pe noi,
Arătându-ne defecte
Şi năravuri şi nevoi?

Desigur, nu ne-ar fi bine
Şi poate c-am protesta;

Am roşi, am plânge-n fine,
Dar nu am vocifera.

TRATAMENT

Un bătrân pe care-o boală,
În ultimul timp, îl sapă,
La spital s-a prezentat
Să ceară hapuri cu apă.

Şi-anceput încet să bată
Pe la uşi, apoi a stat;
Doctorul era plecat
Iar o soră medicală
L-a certat:

– De ce-ai venit iarăşi la noi?
De ce n-ai stat acasă,
Să te fi uns cu usturoi
Şi cu untură grasă?

– Poftim de m-ascultă cucoană,
Că iar am călcat azi pe bec,
Dar dacă îmi dai o pastilă,
Îmi iau tălpăşiţa şi plec.

Te uită la mine bambină,
Deci vino, te rog, mai aproape
Căci boala m-apasă haină

Şi popa ar vrea să mă-ngroape.

– O, n-o să mă crezi, bătrâne,
Dar pastile zău că nu-s;
Mergi, te rog, la farmacie
Poate-s compensate-n plus
Şi dacă e coadă mare,
Ia-ți mata o lumânare.

Şi aşa plecă bătrânul, cetățean din Europa
Galben precum o lămâie,
Să-l trateze cu tămâie,
Taica popa.

LUCEA FARUL

– De Mihai Coşbuc –

A fost odată ca-n poveşti,
A fost, ca niciodată,
Un basm cu pajuri şi cu zmei
Şi-o preafrumoasă fată.

Şi era una la părinți,
Alunecând pe-o rază,
Icoană în altar s-o pui,
Când fața-ți luminează.

Mlădie ca şi-un spic de grâu,
Ea pasul şi-l îndreaptă

Lângă fereastră unde-n colț,
Luceafărul așteaptă.

Pe malul apei, împletind,
Ea timpul și-l petrece
Rupând trei vreascuri dintr-un gard
Nemuritor și rece.

FIAT LUX

Că-i dura lex se știe, și nu-i o glumă asta;
Că-i dur Alex o simte copilul și nevasta.

Deci să facem lumină: (Nu-i vorba de un flux;
Fiatul e mașină, dar nu e Fiat lux!)

Alex, se crede Zeus (Deux ex machina)
Nu ține cont de faptul că s-a scumpit benzina.

Iar ea, cu difficiles mega, mi se pare
Că prea-i preocupată de fleacuri trecătoare.

Băiatu-i din aceeași făină, și știi bine
(Eiusdem farinae), că el ține la tine!

Ex boca parvulorum veritas, măi tataie;
Tot ce ți-a spus copilul, așa-i, nu-i da bătaie!

O fi el pur si move și prost – Doamne ferește! –

Dar pur şi mov nu este, şi totuşi, se-nvârteşte!
Deci nu avem ce face: Alea iacta est!
(Deşi eu cred că alea – din contră – sunt spre vest!)

Consulii să vegheze! (Coveanto consules!)
Căci altfel, se alege, de tot, ales bules!

Fiindcă exist şi cuget (Cogito ergo sum):
Nu poate să existe un foc fără de fum!

Am zis dixi şi gata! Acum, în vremea asta,
Săndele, bate-ți soacra, nu pruncul şi nevasta.

DOAR UN MĂR

Cu redundanță sobră, epopeea
Unei perechi, mă lasă siderat:
Ireverențios gurind femeia,
L-a ispitit c-un măr, pe-al său bărbat.
Au fost ei surghiuniți, la vremea-ceea
Şi pedepsiți cu traiul în păcat:
Va procrea-n dureri de-acum, femeia,
El va lupta-n războaie, ca bărbat;
Va ciclui lunar biata, de-acuma,
Iar lui, pe față, îi va creşte păr.
După dreptate vor tânji într-una
Şi sete le ve fi adevăr...
Chiar toate li se trag de la un măr!

LOCUL NOSTRU-I PE PĂMÂNT

Clipoceau lumini de stele, în oceanul sideral
Unde, pe un tron de nour, stătea Naltul Ireal.
Mă priveşte cu-ndurare, Veşnic Tânărul Bătrân,
Imaterialul fizic, peste atoate stăpân.
El, oprit-a Infinitul, dintre două Veşnicii
Şi îmi puse întrebarea: - Dumneata de unde vii,
Fir de praf, murdar de patimi şi umane mârşăvii?
I-am răspuns cu umilință şi cu tremur în cuvânt:
– Prea Mărite, eu unt om, şi-am venit de pe Pământ.
A tunat atunci Prea-Naltul: - Du-te omule-napoi
Şi te spală-n munci şi-n grijuri şi-n căințe şi-n nevoi;
Pe Pământ vă este locul. Ăla-i Iadul pentru voi
Şi să-mi apăreți în față, doar în Ziua de apoi!

STRĂMOŞUL

Un strămoş de-al meu,
Foarte îndepărtat –
Atât de îndepărtat încât
Nici măcar nu era rudă cu
Strămoşii mei cei îndepărtați –
Într-o zi m-a rugat
Să-l consider strămoşul meu
Cel mai apropiat.
Acest srămoş, se numea Cicero
Şi m-a învățat

Că nu pot fi liber, cu adevărat,
Dacă nu accept –
De bună voie şi nesilit de nimeni –
Să fiu robul
Legilor aprobate în Senat.

AVENTURA AMOROASĂ

Fiindcă serbam un eveniment,
Am adus în apartament –
De pe o alee –
Un înger de femeie
Focoasă;
A dracului de frumoasă,
Chiar dacă nu era femeie de casă,
Chiar dacă era femeie uşoară, des folosită,
Se lăsa greu lămurită,
Încât, a trebuit, mai întâi, să o plătesc,
Pentru a mă lăsa s-o iubesc;
Dar, când a acceptat ce voiam,
Am constatat că eu nu mai puteam;
Aşa că, a venit o brută
Peste noi,
Care să ne... fure de valută
Pe amândoi.

PORCUL ŞI PURCELUL

Pe-o ridicătură, într-un grajd mizer,
Aflat în ograda unui fermier,
Trăiau două capre, scroafa şi-un purcel.
Scroafa grohăieşte, purcelul guiță,
Când apare-n uşă porcul de Guliță.
Zărindu-l, purcelul, zice: – Mamă, gata!
A sosit momentul să-l cunosc pe tata.
Dar scroafa-i răspunde: – Cred că te-ai stricat!
Tu nu vezi că ăsta e emasculat?

RAȚA

A fost o rață ca-n poveşti,
Odată confuscată,
Văzând găina cu boboci
De rață-nconjurată.
Îi cloncănea şi îi certa
Şi nu-i lăsa în baltă
Dar îi iubea şi-i ocrotea
Ca mamă-adevărată.

Uimită, rața, constată
Că şi de-această dată,
Rățoiul său o înşela
Cu o găină depravată.

Plecă decisă, spre rățoi,

Să-i ceară explicații,
Făcând un mare tărăboi
Și vagi elucubrații.

Și-a zis rățoiul cel ciufut:
Rățușco, te iubesc!
Iar pentru ce s-a petrecut,
Eu măcăesc, deci mă căiesc!

CERERE ȘI OFERTĂ

– Fiecare va primi
De băut, ceea ce cere!
– Fiind țap, eu aș pofti,
Bineînțeles, o bere.

BOUL ȘI VIȚELUL

Un bou fălos, către-un vițel:
– Bă țâcă, ești prea mititel
Și prost și bleg și ne-înțărcat!...
– Da, dar eu nu sunt emasculat.

ÎN JUNGLA DEMOCRATĂ

Prin junglă, unii, strigau:
– Leul se vrea preşedinte!
Zise ursul: – Am să-i dau
Un vot, să mă țină minte!

CLAPONUL ŞI GĂINA

În curtea lui Moş Ion:
– Ai zis că-mi faci o surpriză, zise găina lui moşu
– Da dragă...dar sunt clapon,
Declară spăşit, cocoşul.

GREIERUL ŞI FURNICA

O furnică, nu vorbea
Cu un greier, uite-aşa:
Ea tăcea, el asculta.

CALUL ŞI ARMĂSARUL

Un cal, către armăsar:
– Bă, mie mi-e foame iar!
– Totdeauna, cel ce n-are,
Are poftă de mâncare.

REGINA ŞI ALBINA

În stup, unei albine lucrătoare,
Regina-i zise: „Dragă, nu suport
Ca un trântor oarecare
Să-mi devină prinț consort!”

PORCUL ŞI PURCEAUA

Purceaua, către un grăsun:
– Iubitule, aş vrea să-ți spun
Ce mult îmi placi, cât te iubesc
Şi că eşti porcul meu visat...
– Eu ție, țin să-ți povestesc
Cum m-am castrat.

MĂGARUL, BOUL ŞI VACA

Măgarul, stând cu boul la gargară,
Îl înghionti, când vaca cea sprințară
Tocmai atuncea, traversa ograda,
Cu pas domol, făcându-şi vânt cu coada;
Însă semnalul, fost-a în zadar
Căci boul e doar bou, nu e măgar.

ȚIGANUL ŞI IAPA

Un țigan, cică avea
Căruță şi-o iapă rea
Şi, venind aşa, haihui,
De la mama dracului,
Şi-observând că iapa sa
Damfuri dese slobozea,
A oprit şi a-njurat-o
Şi-apoi, invers a-nhămat-o.

ŞOBOLANUL ŞI ŢĂRANUL

– Dă-mi ceva din casa ta, zise şobolanul
– Aşteaptă şi îţi voi da, răspunse ţăranul
Şi i-a dat...motanul.

POPA ŞI OMUL PROST

– Învaţă-mă părinte şi pe mine,
Ce să fac să-mi meargă bine?
– Iată cum fă, fiul meu:
Adu-I rugi lui Dumnezeu!
Şi-a mers prostul în pădure
Şi a adus rugi...de mure.

BARZA ŞI BĂRZOIUL

Un bărzoi, cică-ar fi zis:
– Fă, mă-nşeli cu un ibis?
– Tu vorbeşti? Crai de nimic!
Ştii ceva, bă? Ciocul mic!

ÎNTRE TURTURELE

Vorbeau două turturele:
– Dragă, nu suport manele!
– Mergi la operă, surată!
– Nu vreau să fiu operată.

POEME
TRÃSNITE

POEM DINTR-O LITERĂ

A

POEM DIN CONSOANE

B, C, D,
F, G, H,
J, K, L,
M, N, O, P,
R, S, Ş, T,
Ţ, U, V, Z.

POEME DIN DOUĂ LITERE

1)

Tu nu da cu ou în za,
Ci dă cu un os pe şa,
Ca la el şi ca la ea,
C-o să te ia la, la, la!
Hi, hi, hi şi ha, ha, ha.

2)

Eu ar un ar, da
Nu ca la ea,
Ci ca la un Ra;
Cu un at ce va da
Un om de pe şa
Şi nu va va
Să se ia la ha, ha, ha;

Cu tu şi cu fa,
Cu nu şi cu da,
Cu hu şi cu oa,
La el şi la ea.

POEZIE-NTR-UN CUVÂNT

Ortodox
Vacs
Ex
Dox,
Matrafox.
Paradox!
Singur,
Matur,
Indur,
Fur,
Tremur.
Impur!
Fumez,
Dansez,
Dormitez,
Epatez,
Enervez.
Exploadez!

Vreau,
Beau,
Iau,
Dau,
Ceau –
Bau!
Permit,
Promit,
Sughit,
Înghit,
Vomit.
Tâmpit!
Înțeleg,
Culeg,
Încheg,
Dezleg,
Reneg.
Bleg!

Citesc,
Muncesc,
Iubesc,
Gândesc,

Primesc.
Trăiesc!

ÎNCURCĂTURI PROVERBIALE

Unde nu-s picioare, este vai de cap;
Două teacă-n săbii, nicicum nu încap.

Ochi la ochi nu-şi scoate niciodată, corbul;
Până şi Brăila a nimerit orbul.

Latră care muşcă – se ştie – nu câine;
Nu lăsa pe astăzi ce poți face mâine.

De dar, dinții nu se caută la cal;
Îneacă-se ca țiganul la mal.

Casa sare masa, capra sare iada;
Se piaptănă casa şi arde se baba.

După viteji se-arată foarte mult război;
Carul se nu pune înainte boi.

Lăudat la sacul să nu te duci cu pomul;
La boii săraci, nu trage nici omul.

Urmă râde cine la bine râde mai;
Vorbeşte să nu aiurea-n tranvai.

Nu altuia face ce-ți place nu ție;
Pălării cu-aceeaşi e altă Mărie.

Poartă se vițelul ca la uită nouă;
De la mielul oi, blând suge la două.

Lacul mare face picătura mică;
Curge dacă nu – se ştie – că pică.

Apa nu merge de multe ori la ulcior;
În țara-mpăraților, orbul este chior.

DAR DIN DAR

– poem din trei litere –

Din nor, iar, cad ape rar...
Fac ele lac, aşa dar.
Ave pun. Din cel nou lac,
Iau: ton, târ, oac, oac, oac, oac...
Dau cam tot, dar, lui moş Ion;
Țin doi pui din cel bun ton.
Dau lui Dan, cel pui mai mic,
Dar din dar fac. Aşa zic.

ÎNTR-O SEARĂ

Într-o seară,
Dis de dimineață,
Când mă duceam să-mi las mustață,

Iară,
Au început să nu apară
În gară,
Trenuri trase de boi,
Fără oi.
Noi,
Fiind muşcaţi de un căţel de usturoi,
Am mers cu pas vioi
Înapoi –
Desigur,
Fiind singur
Cu încă vre-o doi.

LA PLOPUL LĂUDAT

Singurul plop fără soţ, din pădure,
Face fragi şi alune şi mure...
Iar mai în vârf, printre smicele,
Are şi prune şi micşunele.

FOAIE VERDE FOAIE VERDE

Foaie verde foaie verde,
Rătăcitul nu se pierde;
Idiotul se tâmpeşte
Şi tâmpitul se prosteşte.

SUNT

Sunt amonimul arhicunoscut,
Născut într-o zi pară, fără soț;
Sunt terminatul fără început
Şi sunt chelosul care are moț.

ÎN GARĂ

Pe-un peron închipuit,
Stă un tren ne-nchipuit.

UMOR
PARADOXIST

– Domnule doctor, veniți urgent până la noi fiindcă a fătat cățeaua cinci purcei!
– Şi latră?
– Nu latră. Muşcă!
– Dar eu nu sunt veterinar!
– E vorba despre soacră-mea!
– Au muşcat-o?
– Nu. Îi alăptează.

– Soldat Bulă, te caută soacra la poartă!
– Dar eu nu am soacră!
– Aşa a zis ea.
– Dacă aşa a zis, înseamnă că aşa este! Soacrele întotdeauna au dreptate.

– Propun să construim o gară frumoasă, în localitatea noastră!
– Păi, pe aici nu trece trenul!
– Cum să treacă, dacă nu avem gară?

– Nu-mi place mâncarea de la cantină!
– Mi se pare normal.
– Mie mi se pare scumpă.

– Ce se vinde la acest rând?
– Nu ştiu. Întrebați-l pe primul.
– Domnule, din capul rândului, ce se vinde aici?
– Nimic. Eu m-am oprit fiindcă uitasem unde am plecat.

– Şi dacă v-aţi amintit, de ce nu plecaţi?
– Păi, dacă plec, pierd locul întâi la rând.

– Ai jucat şi-n filme?
– N-am jucat, am dansat, cu o artistă.
– Şi te-a filmat?
– Nu. M-a sărutat.

– Aici, de unde răsare soarele?
– Din spatele blocului de colo!
– Deci acolo-i estul?
– Nu. Acolo-i locuinţa lui bunicu.

– Aveţi un ceas?
– Am!
– Şi cât e ora, că mă grăbesc?!
– Păi, dacă vă grăbiţi, nu vă mai reţin!
– Deci n-aveţi ceas!
– Punem pariu?
– Nu. Mulţumesc!
– N-aveţi pentru ce.

– Mama mi-a spus că o nenorocire nu vine niciodată singură.
– Şi a venit şi maică-ta?

– Iar plouă-n în averse!
– Bine că nu plouă-n casă.

– Când ai terminat şcoala?
– Cu foarte mult timp în urmă!
– Înseamnă că am fost colegi.

– Mai ai fraţi?
– Nu. Sunt singur la părinţi.
– Dar surori?
– Am o mătuşă... soră medicală.
– Deci nu eşti orfan!
– Nu. Sunt copil din flori. Am numai tată.

– Ai văzut vreodată ornitorinc?
– Bineînţeles; am şi mâncat!
– Este comestibil?
– Uite la asta nu m-am gândit!

– Soţia ta a născut un băiat!
– Numai unu?
– Ai fi vrut mai mulţi?
– Nu, aş fi vrut fată.

– Părinţii tăi, au casă la ţară?
– Nu. Au reumatism.

– Cred că m-am îndrăgostit!
– Şi eu.
– Şi tu te-ai îndrăgostit?
– Nu. Şi eu cred.

– Ai citit „Crimă şi pedeapsă”?
– Nu numai că am citit, am şi efectuat!
– Crimă?
– Nu. Pedeapsă.

– Ascultă domnule, dumneata eşti idiot?
– Ascult, domnule!
– Deci, eşti idiot!
– Sunt doar ascultător.
– Şi ce asculți?
– Idioțenii.

– Ce faci?
– Stau.
– Mai ia o pauză!
– Bine zici! Mă duc să mă culc.

– Ce intenții ai?
– Aş vrea să te iau puțin de nevastă.
– Mine; dar repede, că mă grăbesc.

– Aveți copii?
– Da. Am doi gemeni.
– Câți ani au?
– Împreună, sau separat?
– Separat.
– Nouăsprezece, respectiv douăzeci.

– Vestea bună este că am devenit cineva!

– Şi vestea proastă?
– Cineva, şi-a omorât soacra.
– Ce doriți?
– Un kilogram de pâine.
– Pâinea se vinde la bucată.
– Atunci dați-mi o bucată de pâine, de un kilogram.

– Pe cine reprezintă statuia aceasta?
– Pe Paganini.
– Cel care a scris „Romeo şi Julieta”?
– „Romeo şi Julieta”, a scris Shakespeare!
– Şi de ce i-au făcut statuie lui Paganini?
– De bronz.

– De ce ai sărit în Sena, dacă nu ştii să înoți?
– Am crezut că este Tamisa.
– Şi în Tamisa, te poți îneca, la fel ca în Sena!
– Dar în Tamisa, nu am de gând să mă arunc.

– Acesta nu este portretul lui Balzac?
– Ba da!
– Şi de ce scrie pe el, Alighieri?
– Fiindcă pictorul nu ştia ruseşte.
– Dar Balzac, era francez!
– Nici franțuzeşte nu ştia.

– Câți ani ai, puştiule?
– Cu un an mai mult ca anul trecut.
– Şi anul trecut, câți ani aveai?

– Anul trecut, nu ştiam nici să vorbesc, dar să mai şi țin evidențe.

– Pot să beau apă, din sticla aceasta?
– Poți să bei. Poți chiar să şi mori, dacă bei.

– Te simți jignit, dacă te mituiesc?
– Da, însă îți accept scuzele.

– Alo, dragă, eu sunt Gicu!
– De unde vorbeşti?
– De la telefon.
– Te aud cam prost!
– Bine că eşti tu deşteaptă!
– N-am vrut să te supăr.
– Nici eu n-am vrut să te sun.
– Şi de ce m-ai sunat?
– Ca să-ți spun că n-am nimic să-ți spun.

– Astăzi, ninge-n Moldova.
– De unde ştii?
– De la un văr de-al meu.
– El este meteorolog?
– Nu. Este moldovean.

– Bulă, dacă am două mere şi pe unul îl mănânci tu, iar pe celălalt îl mănâncă colegul tău, câte mere mai rămân?
– Mai rămân două cotoare.

– Am visat că stăteam la masă.
– Şi ce mâncai?
– Nu mâncam nimic, fiindcă eu dorm cu gura închisă.
– Şi te-ai săturat?
– Da. M-am săturat, de somn.

– În armată, am fost vânător de munte.
– Şi câți munți ai vânat?

– Dați-mi un pom, de toți aceşti bani!
– Dar un brad e mult mai scump.
– Atunci, dați-mi un prun.
– Păi, vreți să faceți pom de Crăciun, sau țuică?
– Vreau să fac focul.

– Maşina ta e pe benzină, sau pe motorină?
– Maşina mea e pe butuci.

– Ce-ai făcut astăzi, la şcoală?
– Am desenat un măr, foarte apetisant.
– Şi unde-i mărul?
– L-a mâncat colegul meu de bancă.

– Alo! Mimi, tu eşti?
– Nu, domnule, ați greşit numărul.
– Dumneavoastră nu ştiți ce număr are Mimi?
– De unde să ştiu eu ce număr are Mimi a dumitale?

– Dar de unde ştiți că este Mimi a mea?
– Presupun.
– Şi ce număr are, nu puteți presupune?

– Asta-i strada Florilor?
– Nu. E strada Trandafirului!
– Păi, trandafirul, nu e floare?
– Este, da-i la singular!
– Acuma, dumneata, faci lecții de gramatică?
– Nu, dragă; eu fac trotuarul.

– Curentul este foarte periculos!
– Dumneata, eşti electrician?
– Nu, dar m-a tras curentul, de la o fereastră.

– Ai mâncat vreodată broaşte?
– Am mâncat până m-a dat în greață!
– Cum aşa?
– Am dat peste una cu păr.
– Dar batracienii, nu au păr!
– Aceea nu era batracian. Era o broască de uşă.

– Cum stai cu sănătatea?
– Mă cam supără prostata... socru.

– Vă rog să-mi dați doi litri de salam.
– Salamul, se vinde la kilogram.
– Vreau şi eu un kilogram.
– Parcă voiați două!

– Da, dar nu am decât o sticlă.

– Vrei să trăieşti 100 de ani?
– Da, dar nu acuma, că mă grăbesc.

– Soţul dumneavoastră, continuă să se creadă bob de grâu?
– Acuma, mai mult ca oricând, mai ales că este încolţit.
– Cum? A încolţit?!
– Nu. A fost încolţit, de un câine.

– Eu lucrez cu ziua.
– Şi ce faci?
– Sunt paznic de noapte.

– Eu, în limba engleză, nu fac nici o greşeală.
– Cum reuşeşti?
– Simplu. Nu vorbesc engleza!

– Câţi ani îmi daţi?
– Zece, zise judecătorul.

– La ce oră trece acceleratul de 6,30 , prin oraşul dumneavoastră?
– La noi în oraş, nu este gară!
– Eu am întrebat altceva!
– Atunci, întrebaţi pe altcineva.
– Nu vreţi să mai vorbiţi cu mine?

– Nu, fiindcă mă grăbesc, să nu pierd acceleratul de 6,30.

– Vă rog să ocupați locul meu, îi zise un tânăr, unei doamne în vârstă.
– Arăt aşa rău încât îmi dați locul, în troleibuz?
– Nu, doamnă, arătați foarte bine... cu degetul.

– Doctore, nu reuşesc să mă sinucid, deşi am sărit de foarte multe ori, de la fereastră!
– La ce etaj locuiți?
– La parter.
– Vă recomand să faceți urgent un schimb de locuințe. Cred că v-ar prii mai bine un aer de înălțime.

– Ce-ai făcut toată ziua?
– Am dormit.
– Şi apoi?
– M-am pregătit de culcare.
– Mare dormitor mai eşti!

– Vii să ciocnim ouăle?
– Vin mai încolo?
– Eu zic să vii mai încoace.

– Medicul acesta, vindecă de orice boală!
– Pe mine nu m-a vindecat.
– Dar ce afecțiune ai?

– Sunt sănătos tun.

– De ce râde neamțul ăla?
– De unde vrei să ştiu?
– Păi nu vorbeşti germana?
– O vorbesc, nu o râd.

– De ce stați?
– De vorbă.
– Despre care?
– Nu. Despre căruțe.

– Ce-ai văzut acolo?
– Nimic.
– Şi ți-a plăcut?
– Nu prea.

– Reportofoanele, sunt proaspete?
– Nu. Micii sunt proaspeți.
– Atunci, dați-mi şi mie două, mici.

– Când nevastă-ta pleca de lângă tine, tu ce făceai?
– Mă făceam că dorm.
– Şi când se întorcea?
– Atuncea chiar dormeam.

– Ai o soacră?
– N-am.
– Să-ți trăiască!

– Numele tău, se scrie cu capa?
– Nu ştiu cum se scrie, dar ştiu cum se citeşte.
– Dar eu nu ştiu să citesc.
– Nici eu nu ştiu să scriu.

– Cine stă în această casă?
– Nimeni.
– Nimeni şi mai cum?

– Doctore, am venit să-mi spui, de ce nu mă doare nimic?
– Dar de când ai senzația asta?
– De vre-o două trei zile.
– Nu-i nimic. Îți fac o injecție şi o să-ți treacă imediat.

– Doctore, soacră-mea se simte rău.
– Să-i fie de bine!
– Doamne fereşte!

– Ce reper putem lua, pentru a nu greşi drumul spre cabană?
– Bradul cel trăsnit.
– Păi, de acolo venim.
– Se vede, că prea sunteți trăsniți.

– Băi acesta, unde stai?
– Nu stau. Merg!

– Şi unde mergi?
– Merg unde stau.

– Ăstuia, i s-a dus vestea în tot oraşul.
– Păi de ce?
– Fiindcă nu are o adresă fixă la care să poată fi găsit de către poştaş.

– Acesta este drumul spre cabană?
– Sunteți pe punctul de a vă rătăci.
– Să ne întoarcem înapoi?
– Cu atât mai rău!
– Să mergem tot înainte?
– Treaba voastră! Să nu ziceți că nu v-am spus!

– Dacă ați fi anunțat că mâine e potopul, cum ați proceda?
– Aş chema pompierii.
– Când?
– Îmediat după potop.

CUPRINS

Introducere ……. 5
Panseuri paradoxiste …….. 8
Posibilități imposibile …….. 45
Distihuri paradoxiste ……... 51
Zicători distihice …….. 61
Fabule, parodii şi alte poezii …… 79
Poeme trăsnite ……. 93
Umor paradoxist …… 101

De aceiaşi autori:

- „*Prin albe şi clasice epii târzii*”, Editura Abaddaba, Oradea – 2000.
- „*Vreme de şagă*”, Editura Abaddaba, Oradea – 2000.
- „*Parada marilor enigme*”, Editura Offsetcolor, Râmnicu-Vâlcea – 2003.
- „*Creionări făcute cu pixul*”, Editura Almarom, Râmnicu-Vâlcea – 2004.

ISBN 9737743423
90000>
9 789737 743428

Bun de tipar: februarie 2007
Tipar executat la Tipografia OFFSETCOLOR
Rm.Vâlcea, Calea lui Traian, nr. 47, tel./fax: 0250 732522
e-mail: offset_color@yahoo.com